принтвлалеста

ни където бихъ си цвила,
Дето цвете и тревици,
Дето хора, дето птици,
Дето веселба и радость,
Дето нема скърбь и жалость.»

Вижь какво е пожеланье!
Другати и отговаря,
Ввъркоата да ти стане
пска наша гнъда Маря,
Ума и дламъ ти сестрънке,
та съ крилци ти отъ гръмки
Да ли би се отъгрвала?
Слушай мене ти и вдрвей,
Много повечь би страдала
Честь съ крилце се пеналдрва,
Туй греханье е невдица...
Мень да ти е друго идно:
Глава свободна, мъдра, хитра,
Умъ и разумъ, помисъ бистра,
Че да видиш честь тогази.
2) Мъдрост та е търва сили;
1) Немогъ нищо да те гази
Тя могла би и знамла
Отъ тръмнрдве да те стави,
И отъ пропасть отъ неволя
И отъ всяка лоша доля (воля)
Отъ зли мисли и кроеери
Отъ коварни примки, мрежи,
И отъ вдвици тайни,
Бели знайни и незнайни,
Отъ щуки остри зъби
Отъ Соловеи устни щурби
И отъ всякоть не бихъ знала,
Ехъ че бихъ си поривдла!

Дочули тръстя' рибка
Що трика дваетъ нейни другари
Съ ядовита зла усмивка
Ето що имъ тя изусти:
Оставвте тъзи пусти,
Неразумни пожеланья,
Отъ тръмнрде не отбрания